

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด
คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
The Study of Learning Behavior of Physical Therapy Students
in School of Allied Health Sciences, University of Phayao

พลากร อุดมกิจปรกรณ์*
Palagon Udomkichapagon*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด และเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัดระหว่างชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสม ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ปีการศึกษา 2563 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 119 คน โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ทำการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อบรรยาย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของข้อมูล กำหนดให้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัดมีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมด้านแรงจูงใจในการเรียนและยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบมากที่สุด ซึ่งนิสิตชั้นปี 4 จะมีพฤติกรรมในด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตที่มีผลการเรียนดี จะมีแรงจูงใจในการเรียนที่ดี และมีความวิตกกังวลในการเรียนน้อยกว่านิสิตที่มีผลการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียน, นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด, เกรดเฉลี่ยสะสม

* สาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา, ประเทศไทย

* Department of Physical Therapy, School of Allied Health Sciences University of Phayao, Thailand

* Corresponding author: e-mail: palagon.ud14@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to study learning behavior of 3rd and 4th year Physical Therapy students in School of Allied Health Sciences, University of Phayao and to compare the behavior between students with different academic years. The study included 119 students and a questionnaire was used to determine factors affecting decision making to study the Bachelor of Physical Therapy. Statistical analysis was performed with descriptive statistics: frequency, percentage, mean, and standard deviation. T-test was used to compare mean difference at significant level of 0.05.

The results demonstrated that overall student learning behavior was at a moderate level with the greatest motivation and exam preparations. The 4th year students presented with a higher learning behavior of concentration on learning and exam preparations compared to the 3rd year students. Students with good academic results were well motivated to study and presented with less anxiety compared to those with moderate academic results at a significant level of 0.05

Keywords: Learning Behavior, Physical Therapy Students, GPA

บทนำ

พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เนื่องจากพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดี ถือเป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเรียน อันนำไปสู่การประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นการแสดงออกในการปฏิบัติตนของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การเตรียมตัวในการเรียน การมีสมาธิและการจำ การใช้เทคนิคต่าง ๆ การอ่าน การเลือกใจความสำคัญ กระบวนการรวบรวมข้อมูลหรือการเตรียมตัวสอบ โดยพฤติกรรมการเรียนที่มีการปฏิบัติอยู่เป็นประจำหรือบ่อยครั้งจะนำไปสู่พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดี (ผ่องใส เพ็ชรรักษ์ และคณะ, 2555 : 8) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า พฤติกรรมการเรียน เช่น ทักษะคิดต่อการเรียน นิสัยในการเรียน และวิธีการปฏิบัติตนในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียน จะมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการเรียนสูง หากมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่ดีย่อมทำให้เกิดความล้มเหลว

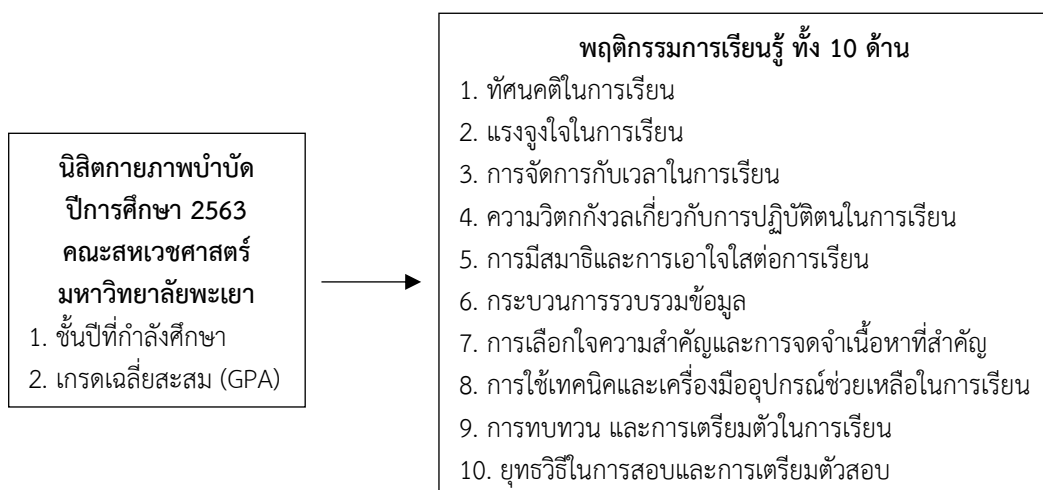
ในการเรียน ทั้งนี้พฤติกรรมการเรียนถือเป็นส่วนสำคัญที่จะควบคุมและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเรียน และประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ (ประณต คำนิม, 2549 : 88-89) การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน เป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอนและบุคคลรอบข้างเกิดความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนที่ดี เมื่อผู้เรียนตระหนักรู้ด้านการเรียน เข้าใจจุดเด่นจุดด้อยของตนเองและเห็นความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนก็จะนำไปสู่การกระทำหรือพฤติกรรมการเรียนที่ดีตามไปด้วย (ชานานู ด่านคำ, 2559 : 25)

สาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการผลิตบัณฑิตด้านกายภาพบำบัด ที่มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นิสิตมีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ และส่งเสริมให้นิสิตเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงมุ่งเน้นให้นิสิตมีความกระตือรือร้น ใฝ่เรียนรู้ มีการพัฒนาดตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถปรับใช้ความรู้ใน

การแก้ปัญหาและมีความมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพ จากข้อมูลของหลักสูตรกายภาพบำบัดบัณฑิต ในปี พ.ศ. 2561 พบว่านิสิตในแต่ละปีการศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี มากกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนนิสิตในแต่ละชั้นปี อย่างไรก็ตาม มีนิสิตจำนวนหนึ่งสำเร็จการศึกษาล่าช้ากว่าแผนการศึกษาของหลักสูตร เนื่องจากนิสิตมีผลการเรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์กำหนดของรายวิชาในกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ซึ่งอาจเกิดจากหลากหลายปัจจัย โดยพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียน ลดอิทธิพลความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยทำให้ผู้สอนและบุคลากรรอบข้างเข้าใจพฤติกรรมการณ์เรียนที่ดีของผู้เรียน นำไปสู่การวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม และลดปัจจัยที่อาจกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ได้มากที่สุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ศึกษาคือ นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัดชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2563 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 119 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้สำหรับนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยดัดแปลงมาจาก The Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.91 (สิงห์ ไทวงศ์, 2544 : 65) ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกรายละเอียดของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) โดยทำการเลือกข้อที่เหมาะสมที่สุด ประกอบด้วย ชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด โดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด 5 คะแนน ค่อนข้างจริง 4 คะแนน จริง 3 คะแนน ไม่จริง 2 คะแนน และไม่เป็นจริงเลย 1 คะแนน ข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 74 ข้อ ประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้ 10 ด้าน ดังนี้ 1) ทักษะในการเรียน จำนวน 8 ข้อ 2) แรงจูงใจในการเรียน จำนวน 8 ข้อ 3) การจัดการกับเวลาในการเรียน จำนวน 8 ข้อ 4) ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน จำนวน 8 ข้อ 5) การมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน จำนวน 8 ข้อ 6) กระบวนการรวบรวมข้อมูลและการกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ จำนวน 8 ข้อ 7) การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ จำนวน 7 ข้อ 8) การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน จำนวน 4 ข้อ 9) การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน จำนวน 7 ข้อ 10) ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ จำนวน 8 ข้อ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบออนไลน์ มีระยะเวลาเปิดระบบให้นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด

เข้าร่วมตอบแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2563 ถึง 30 กันยายน 2563

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้จะถูกนำมาวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อรายงานข้อมูลพื้นฐาน และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ในรูปแบบร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติ Independent T-test เพื่อเปรียบเทียบระดับค่าคะแนนเฉลี่ยเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่างนิสิตที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p\text{-value} < 0.05$

ผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณลักษณะของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2563 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 119 คน พบว่า นิสิตกายภาพบำบัดกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 50.42 และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 49.58 และนิสิตกายภาพบำบัดส่วนใหญ่ มีผลการเรียนระดับดี คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่าง 3.00-4.00 คิดเป็นร้อยละ 63.03 และมีผลการเรียนปานกลาง คือ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ระหว่าง 2.00-2.99 ร้อยละ 36.97

สำหรับการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่า นิสิตให้ความสำคัญกับด้านแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{x}=3.50$, S.D. = 0.78) และด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ ($\bar{x}=3.50$, S.D. = 0.89) มากที่สุดและมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด

คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

พฤติกรรมการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับพฤติกรรม
1. ทศนคติในการเรียน	3.47	0.74	ปานกลาง
2. แรงจูงใจในการเรียน	3.50	0.78	มาก
3. การจัดการกับเวลาในการเรียน	2.98	0.81	ปานกลาง
4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการเรียน	3.13	0.92	ปานกลาง
5. การมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน	3.31	0.84	ปานกลาง
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล	3.22	0.80	ปานกลาง
7. การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ	3.34	0.78	ปานกลาง
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	3.31	0.80	ปานกลาง
9. การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน	3.35	0.85	ปานกลาง
10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	3.50	0.89	มาก
รวม	3.31	0.82	ปานกลาง

สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรม
 การเรียนรู้ระหว่างนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด
 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ที่กำลังศึกษา
 ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 พบว่า นิสิตชั้นปี 4 มีคะแนน

พฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการมีสมาธิและการเอาใจ
 ใส่ต่อการเรียน และด้านยุทธวิธีในการสอบและการ
 เตรียมตัวสอบมากกว่านิสิตชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ $p\text{-value} < 0.05$ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ ระหว่างนิสิตสาขาวิชา กายภาพบำบัดชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

พฤติกรรมการเรียนรู้	นิสิต ชั้นปีที่ 3		นิสิต ชั้นปีที่ 4		t	p-value
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ทศนคติในการเรียน	3.45	0.13	3.49	0.08	-0.11	0.51
2. แรงจูงใจในการเรียน	3.43	0.23	3.57	0.17	-1.77	0.08
3. การจัดการกับเวลาในการเรียน	2.92	0.18	3.04	0.21	-1.43	0.16
4. ความวิตกกังวลในการเรียน	3.14	0.36	3.11	0.27	0.31	0.76
5. การมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน	3.23	0.12	3.38	0.15	-2.27	0.02*
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล	3.15	0.26	3.29	0.28	-1.42	0.16
7. การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหา	3.28	0.22	3.40	0.27	-1.42	0.16
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	3.28	0.31	3.34	0.38	-0.56	0.58
9. การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน	3.25	0.30	3.45	0.40	-1.78	0.08
10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	3.38	0.27	3.63	0.24	-2.71	0.01*
รวม	32.51	2.38	33.7	2.45	-1.32	2.52

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05

สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรม การเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสห เวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) โดยนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99 จัดอยู่ใน กลุ่มผลการเรียนปานกลาง และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ย ระหว่าง 3.00-4.00 จัดอยู่ในกลุ่มผลการเรียนดี ผล การศึกษาพบว่า นิสิตกลุ่มผลการเรียนดีมีคะแนน พฤติกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน

มากกว่านิสิตกลุ่มผลการเรียนปานกลางอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ($\bar{x}=3.57$, S.D. = 0.19 และ $\bar{x}=3.38$, S.D. = 0.22; $p=0.03$) ส่วนนิสิตกลุ่มผลการเรียนปาน กลางมีคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับความวิตก กังวลในการเรียน มากกว่ากลุ่มผลการเรียนดีอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ($\bar{x}=3.29$, S.D. = 0.40 และ $\bar{x}=3.04$, S.D. = 0.28; $p=0.02$) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรม การเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชา กายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ตามเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

พฤติกรรม การเรียนรู้	GPA (2.00-2.99)		GPA (3.00-4.00)		t	p-value
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ทศนคติในการเรียน	3.47	0.13	3.47	0.09	0.04	0.96
2. แรงจูงใจในการเรียน	3.38	0.22	3.57	0.19	-2.21	0.03*
3. การจัดการกับเวลาในการเรียน	2.99	0.20	2.98	0.20	0.16	0.87
4. ความวิตกกังวลในการเรียน	3.29	0.40	3.04	0.28	2.35	0.02*
5. การมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน	3.25	0.15	3.34	0.13	-1.28	0.20
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล	3.16	0.20	3.25	0.31	-0.91	0.36
7. การเลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหา	3.27	0.25	3.38	0.24	-1.25	0.21
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	3.19	0.35	3.38	0.33	-1.66	0.10
9. การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน	3.31	0.37	3.38	0.35	-0.63	0.53
10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	3.49	0.27	3.51	0.27	-0.20	0.84
รวม	32.8	2.54	33.3	2.39	-0.56	4.12

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชา กายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ในภาพรวมทั้ง 10 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทัศนคติใน การเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการกับ เวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตนในการเรียน ด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ ต่อการเรียน ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล ด้านการ เลือกใจความสำคัญและการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ ด้าน การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการ

เรียน ด้านการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน และด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ พบว่า นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัดมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตจะให้ความสำคัญกับ ด้านแรงจูงใจในการเรียน ($\bar{x}=3.50$, S.D. = 0.78) และ ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ ($\bar{x}=3.50$, S.D. = 0.89) มากที่สุด รองลงมาคือด้านทัศนคติในการ เรียน ($\bar{x}=3.47$, S.D. = 0.74) และด้านการจัดการกับ

เวลาในการเรียน นิสิตจะให้ความสำคัญน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.98$, S.D. = 0.81)

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

2.1 นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัดที่มีชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตชั้นปี 4 จะมีพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน และด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบมากกว่านิสิตชั้นปี 3

2.2 นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัดที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตกลุ่มผลการเรียนดี มีคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนมากกว่า นิสิตกลุ่มผลการเรียนปานกลาง ส่วนนิสิตกลุ่มผลการเรียนปานกลางมีคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านความวิตกกังวลในการเรียน มากกว่านิสิตกลุ่มผลการเรียนดี

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 119 คน พบว่า ร้อยละ 63.03 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) อยู่ระหว่าง 3.00-4.00 จัดอยู่ระดับผลการเรียนระดับดี พฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับมากมีทั้งหมด 2 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับปานกลาง มีทั้งหมด 8

ด้าน ได้แก่ ทักษะคิดในการเรียน การจัดการกับเวลาในการเรียน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียน การมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน กระบวนการรวบรวมข้อมูล การเลือกใจความสำคัญ และการจดจำเนื้อหาที่สำคัญ การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน และการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน Frymier & Wells (1966 : 90-95) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาในมลรัฐโอไฮโอ พบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับหลายการศึกษาที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียน ซึ่งผู้เรียนที่มีระดับแรงจูงใจในการเรียนสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน (Broussard & Garrison, 2004 : 106-120 ; Nuchnoi, 2008 : 93-116 ; ประณต คำนิม, 2549 : 89) แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจทางการเรียน เป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ผลการศึกษานี้ยังพบว่านิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบอยู่ระดับมาก ซึ่งการเตรียมความพร้อมและการมียุทธวิธีที่ดีในการเตรียมตัวสอบเป็นผลที่ดีในการส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือการสอบมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพา ทักขิน และคณะ (2554 : 124-125) รายงานว่า การเตรียมความพร้อมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพฯ

2. นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 4 มีคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านการมีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียนและยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบมากกว่านิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องจากนิสิตชั้นปีที่ 4 มีประสบการณ์ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การเรียน การสอบ การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง ณ โรงพยาบาล

แหล่งฝึกทั้งภายในและภายนอกจังหวัด มากกว่านิสิต
ชั้นปีที่ 3 รวมทั้งมีความคาดหวังในการสำเร็จการศึกษา
ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด การเตรียมตัวสอบ
เพื่อยื่นสถานะสำเร็จการศึกษาและขอขึ้นทะเบียนใบ
ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดหลังสำเร็จการศึกษา
เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของผ่องใส เพ็ชรรักษ์
และคณะ (2555 : 66) พบว่า ชั้นปีที่ศึกษามี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์
การเรียนรู้ ซึ่งนักศึกษาชั้นปีแรกๆ มักจะพบปัญหาใน
การปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนในระดับ
มหาวิทยาลัย จึงส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น วิธี
เลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของ
บทเรียนที่ยังไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างดีพอ และนักศึกษ
บุญละเอียด (2554 : 29) พบว่าการปรับตัวด้านการ
เรียนและปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของ
มหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนิสิต ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมการเตรียมตัวอ่าน
หนังสือล่วงหน้าและมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น
ส่งผลให้พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ
นักศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ
การศึกษาของพรทิพา ทักษิณ และคณะ (2554 : 124-
125) พบว่าการเตรียมความพร้อม มีความสัมพันธ์
ทางบวกกับผลการสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนและ
รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุง
ครรภ์ ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรม
ราชชนนี ชลบุรี เนื่องจากผู้ที่เตรียมความพร้อมที่ดี จะ
ช่วยเสริมสร้างความคิดเชื่อมั่นในตนเองและเกิดการ
พัฒนาดตนเองอย่างต่อเนื่อง และการฝึกฝนทำข้อสอบซ้ำ
หลายครั้งทำให้เกิดการเรียนรู้ ฝึกการคิดวิเคราะห์และ
ได้แนวทางในการอ่านหนังสือเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ
ดังนั้นหลักสูตรกายภาพบำบัด ควรมีการส่งเสริม
กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ที่
เหมาะสมให้กับนิสิตชั้นปีที่ 3 มากขึ้น เพื่อให้ให้นิสิต
ปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนในหลักสูตรทั้ง
การเรียนบรรยาย เรียนปฏิบัติการ การสอบปฏิบัติการ
และการฝึกปฏิบัติงานทางคลินิก เป็นต้น

3. นิสิตกลุ่มผลการเรียนดี (เกรดเฉลี่ยระหว่าง
3.00-4.00) มีคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับ
แรงจูงใจในการเรียนมากกว่านิสิตกลุ่มผลการเรียนปาน
กลาง (เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99) ส่วนนิสิตกลุ่มผล
การเรียนปานกลางมีคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้
เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนมากกว่ากลุ่มผลการ
เรียนดี ญัฐพัชร ลาภบำรุงวงศ์ (2562 : 162-163)
รายงานว่าแรงจูงใจเป็นสภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง
ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย
ที่ได้เลือกไว้แล้ว โดยไม่ยอมย่อท้อต่ออุปสรรคหรือมี
ความพยายามที่จะกระทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นๆ เพื่อให้
บรรลุจุดมุ่งหมายของเป้าหมายที่ต้องการ จาก
การศึกษาของรุ่งฤดี กล้าหาญ (2557 : 412) พบว่าตัว
แปรด้านความมีวินัย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการ
เรียนสามารถร่วมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 ได้ร้อยละ 14.1 สอดคล้องกับ
การศึกษาของสุนันท์ มีเทศ (2561 : 155-156) ได้
ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะ
แพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย
สะสมในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 แรงจูงใจในการเรียน
และได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง และปัจจัยที่
เกี่ยวข้องทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของ
นักศึกษา (ภายใน) และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้ร้อยละ
69.60 สามารถอธิบายได้ว่าพฤติกรรมการเรียน
(ภายใน) ของนักศึกษามีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษาเพราะเป็นพฤติกรรมที่อยู่
ภายในตัวบุคคล แต่มีพลังสามารถผลักดันให้นักศึกษา
เอาใจใส่ในการเรียน หรือเบี่ยงเบนความสนใจออกจาก
การเรียนได้ สอดคล้องกับการศึกษาของรวงดี ชีวะสุท
โธจระนะ (2555 : 43) พบว่า พฤติกรรมการเรียน มี
ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพฤติกรรม

การเรียนรู้ด้านแรงจูงใจในการเรียนและความวิตกกังวลในการเรียน สามารถรวมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 17.8 แรงจูงใจในการเรียนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก จากงานวิจัยของ (Marina & ,Lurdes, 2013 : 930-938 ; Yue, 2012 : 1-20) เผยให้เห็นว่า แรงจูงใจทั้งสองประเภทยังมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนมากยิ่งขึ้น และ Rai (1980 : 117-122) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา ประเทศอินเดีย จำนวน 300 คน จากการทดสอบพบว่า แรงจูงใจทางการเรียนสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักเรียนแต่ละกลุ่มมีแรงจูงใจทางการเรียนต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงมีแรงจูงใจทางการเรียนสูงด้วย ดังนั้นแสดงให้เห็นว่านิสิตที่มีแรงจูงใจในการเรียนที่แน่วแน่ชัดเจน เป็นแรงส่งเสริมให้มุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการจึงส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดี ขณะที่นิสิตที่มีความวิตกกังวลใจ ทำให้เบี่ยงเบนความสนใจตั้งใจเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงได้

นิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด มีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง โดยมีแรงจูงใจในการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบมากที่สุด เมื่อพิจารณาชั้นปีที่ต่างกันพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 มีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียนและยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตที่มีผลการเรียนดีมีแรงจูงใจในการเรียนที่ดี และมีความวิตกกังวลในการเรียนน้อยกว่านิสิตที่มีผลการเรียนปานกลาง ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า การส่งเสริมเรียนรู้ให้นิสิตกายภาพบำบัดยังจำเป็นต้องได้การพัฒนาให้มากขึ้น ซึ่งควรส่งเสริมนิสิตตั้งแต่ชั้นปีแรกๆ ที่เข้าศึกษาเพื่อให้นิสิตพัฒนาตนเองด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ มีการเตรียมตัวในการเรียน การจดบันทึก การมีสมาธิ การจำ การใช้เทคนิคต่างๆ การอ่าน การเลือกใจความสำคัญ

กระบวนการรวบรวมข้อมูลหรือการเตรียมตัวสอบ และพฤติกรรมการเรียนที่พัฒนาด้วยการฝึกฝนและมีประสบการณ์ โดยเฉพาะวิธีการเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นประจำหรือบ่อยครั้งจะนำไปสู่นิสัยในการเรียนที่ดี และหลักสูตรควรให้ความสำคัญหรือมุ่งเน้นการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยเฉพาะนิสิตที่มีผลการเรียนจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง (เกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00) เพื่อลดปัจจัยทางลบ เช่น ความวิตกกังวล ที่กระทบต่อการเรียนรู้และพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

สาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา ควรศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตกายภาพบำบัด ในทุกชั้นปี เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบ และใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่านิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ให้ความสำคัญกับด้านแรงจูงใจในการเรียน ยุทธวิธีในการสอบ และด้านการเตรียมตัวสอบ มากเป็นสองอันดับแรก ดังนั้นการสร้างเครื่องมือ หรือนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เช่น แอปพลิเคชันช่วยสอน ห้องเรียนออนไลน์เพื่อทบทวนบทเรียนก่อนสอบ เป็นต้น อาจเป็นประโยชน์แก่นิสิตในการพัฒนาตนเอง สร้างความตระหนักในการเรียนรู้ ตลอดจนสร้างแรงจูงใจ และปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

2. ควรทำการเปรียบเทียบผลของเพศต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และศึกษาผลของปัจจัยภายในบุคคลและปัจจัยภายนอกต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ทราบปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตอย่างครบถ้วนครอบคลุม

ทุกประเด็น อันนำไปสู่การวางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงมิได้ หากไม่ได้รับความกรุณาของคณาจารย์สาขาวิชากายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ที่คอยให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ และขอบคุณนิสิตสาขาวิชากายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2563 ที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จได้ งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณรายได้คณะสหเวชศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2563 มหาวิทยาลัยพะเยา

เอกสารอ้างอิง

- ชำนาญ ด่านคำ. (2559). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 10(1), 23-31.
- ณัฐพัชร์ ลาภบำรุงวงศ์. (2562). การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 9(2), 161-171.
- นันทิชา บุญละเอียด. (2554). การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ภาคนิพนธ์การศึกษาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประณต คำฉิม. (2549). ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 12(1), 72-90.

- ผ่องใส เพ็ชรรักษ์, อาทิจ จิตสุนทรชัยกุล, และ ศิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล. (2555). รายงานวิจัยการศึกษาถึงการศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พรทิพา ทักขิน, ศุภกรใจ เจริญสุข, และ อุบล สุทธิเนียม. (2554). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเตรียมความพร้อม และผลการสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี. *วารสารสภาการพยาบาล*, 26(3), 117-129.
- รงดี ชีวะสุทธโธจนะ. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี. *วารสารสภาการพยาบาล*, 27(4), 43-56.
- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 15(3), 412-420.
- สิงห์ ไทยวงศ์. (2544). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎีพิจารณาเหตุผลต่อยุทธวิธีการเรียนและระดับผลสัมฤทธิ์อารมณ์ พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาที่มีสถานภาพพร้อพิจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุนันท์ มีเทศ. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

มหาวิทยาลัยมหิดล. *เวชบันทึกศิริราช*,
11(3), 151-157.

Broussard, S.C., & Garrison, M.E.B. (2004). **The relationship between classroom motivation and academic achievement in elementary school-aged children.** *Family and Consumer Sciences Research Journal*, 33(2), 106-120.

Frymier, Jack R. & Wells, Robert J. (1966). **Junior High School Student Motivation.** *Guidance Journal*, 4(19), 90-95.

Marina, S.L. & Lurdes, V. (2013). **The relationships between intrinsic motivation, extrinsic motivation, and achievement, along elementary school.** *International Conference on Education & Educational Psychology*, 112(2014), 930-938.

Nuchnoi, R. (2008). **A survey of the motivation of the Rangsit University English major students towards learning English.** *Journal of Humanities and Social Sciences*, 5(9), 93-116.

Rai, PN. (1980). **Achievement Motive in Low and High Achievement a Comparative Study.** *Indian Educational Review*, 15(3), 117-122.

Yu Yue. (2012). **A Study of English Learning Motivation of Less Successful Students.** *Journal of Contemporary English Teaching and Learning in Non-English Speaking Countries*, 1(2), 1-20.